

На землі переподих народів у заколоті; як заропо море та юні [зебурені, невдоволені маси]. І смертвіють люді від страху та дожидання того, що прийде на всесвіту: сній бо небесні захищаються. ... Ік побачите, що се стається, знайте, що Царство Всого Близько. Виниростуйте і набіжайте ходами вілці, радуйтеся, бо наблизилось випулкання ваше. — Євангелій Маттея 24:23, Марка 13:29; Луки 21:26-27.

СЕЙ ЖУРНАЛ

ІОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Cей журнал є виданий в тій ідеї, щоби поміць людям зробити ціль Слови. Він поміщує матеріял для систематичного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранию його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає сприяння з них. Він також поміщує програми для роботів і поміщує відповідний й поучаючий матеріал для навчання Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Божого обявленого Слова Правди, і стоять непокутно на основі правді виділкої жертви викупу, після котрої всі науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного в нім слова, порівнюючи його з науково неомильного Слова Божого. Він не мішаеться в жаді суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО СЛОВА є єдиний справедливий Бог, Створитель неба й землі, і перебуваючий од віків до віків; що Логос був початком Його творіння, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер в Господі Ісус Христе у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, і давав совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартистів свого чоловічества якінку викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами ІІ Господа Ісуса Христа, про-образуватися на подобі Його, давати свідоцтво о імені Йї замірі Бога Слови, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в небесніх царстві; що Христос, Голова і тіло, становить „насіння Авраама”, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернув і є тепер пристиний; що Єгова посадил Ісуса Христа на своєму престолі і всія усім пародам слухати Його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ перед усім творів тепер є оправданням Еного імя й слова, і що є привілей як і повністю кожного правдивого Християнина давати свідоцтво Ісуса Христа, голосити, що царство небесне прийшло. Ся евангелія царства мусить бути гошено.

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Прошенні адресовати в кождім разі на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee

W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward,

J. F. Rutherford,

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Півдній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий пересил, експрес ордер або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаемо даром, якщо о це попросять.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не висилаемо спеціального повідомлення, що отримали належність, ани не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки назначуємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBRR Brooklyn, N. Y. 1200 K/C., 230 Meters.

Пів годинові програми будуть давані раз на місяць, що другої п'ятниці кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечером. То є,
8-го мая в 7:30-8:30 год. 11-го вересня в 7:30-8:00 год.
12-го червня в 7:30-8:00 год. 9-го жовтня в 7:30-8:00 год.
10-го липня в 7:30-8:00 год. 13-го пад. в 7:30-8:00 год.
14-го серпня в 7:30-8:00 год. 11-го грудня в 7:30-8:30 год.

ТИЖДЕНЬ ВАРТОВОЇ БАШТИ

Бирено сю нагоду пригадати всім браттям і сестрам повсюди про привілію особливої служби в полю праці під час Тиждня Вартової Башти, від 8-го до 17-го Мая.

В Злучених Державах і Канаді програми через рекорди в тім часі вже будуть надавані через шість місяців, і після листів які ми отримуємо, то і тепер можна бачити що сі програми заохочують людей до набування книжок. Листи постійно приходять до сего бюро в котрих люди питаютъ коли до них прийде одиниця з книжками як буде обіцяно через радіо. Нехай кождий з помазаних постановити посвятити ввесь або частину того часу на працю Господню. Знову пригадуємо всім робітникам репортувати осібно всю літературу врученну через заинтересовані людів радіовими програмами.

РАДІО ПРОГРАМИ

Всіх братів в Радіові окоплиці Клівленд, Огайо повідомляємо що браття з Акрон, Огайо будуть надавати програми через радіостанцію WHK Cleveland, Ohio, в наступуючих часах:

В неділю, 17-го мая, від 8:40 - 9:00 год. рано

В неділю, 14-го червня від 8:40 - 9:00 год. рано

В неділю, 12-го липня від 8:40 - 9:00 год. рано

Всіх є прошенні наставляти радія і пізніше повідомити братів щодо програмів.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутності Христа

VOL. LII.

Май, 1931

№ 5

Добрість До Його Слуги

(Продовження з останнього числа)

³³ Палиця великого Пастиря відіпре назад злобного ворога і схоронить слугу від його нападів, і підпора великого Пастиря буде постійно пригадувати, що він дбає за свого „слугу”. Знаючи, що він любить Єгову, той „слуга” пам'ятає обітницю дану йому Пастиром: „Покликне мене, і озвуся, буду коло него в тісноті; висловлю його і прославлю.” (Пс. 91:15) Сі слова дають йому цілковите довір'я, і він поступає вперед, співаючи в честь Єгови, навіть коли він йде долиною смерті.

Його стіл

³⁴ Єгова ніколи не позволить, щоб Його „слуга” був в потребі або був голодний. В іншім місці пророк каже: „Був я молодим і зостарівся, та ніколи не бачив я опущеного праведника, або, щоб рід його просив хліба.” (Псалтира 37:25) Помазана кляса тепер може брати се буквально як і символічно, або духовно. Бог зробить всякі старання для всіх, тому що „слуга” любить Його і служить Йому.

³⁵ Рік, котрий щойно минув був добрым взірцем доброти Божої до його народу. Під час коли многі у світі дуже болочно відчували потребу поживи, то Божий „слуга” мав всі потрібні речі. Се як раз годиться з словами Ісуса відносно тих, що шукають царства: „Шукайте перш царства Божого та правди Його; се ж усе додасться вам.” — Маттей 6:33.

³⁶ Тепер той „слуга” каже до Єгови: „Ти наповняєш стіл мій перед очима ворогів моїх.” (Верх 5) Ті численні листи написані через останок і отримані в сім блюрі свідчать, що ніколи перед тим Бог так щедро не ставався фідуховий покармляти протягом минулих кількох років. Всі вони радуються, що ся прорізів була дана їм через Господа і вони радісно дали всю честь Господу, кому і належить вона. Лише безумінні відають честь сотворінню за всі дорогоцінні речі о які Він постарається для помазаників:

³⁷ Є такі, що кількісно товарищили з Господнім „слугою” і були в угоді через жертву і котрі тепер бажали бачити, щоб вівці Єгови повірили з голоду на смерть. Вони не лише стараються перешкодити Господнім вівцям, щоб во-

ни не кормилися відповідною поживою о яку Він ласково постарається для них, але роблять старання, щоб пожерти вівці. Коли се робиться, Єгова відкриває свому „слузі” клясі „чоловіка гріха”, котрого Сатана тепер уживає за свій найбільший зводничий знаряд.

³⁸ „Злій слуга” кляса відкидає теперішну правду і рівночасно уживає хитро „добрих слів і гарної мови”, щоб звести оскільки можливо з між слабших. (Рим. 16:18; 2 Сол. 2:1-9) Він каже, що він кормиться поживою о яку Бог постарається перед 1917 роком, і заявив, що від того часу Бог більше не дає поживи. Хотя Бог дав єю поживу перед 1917 р., то однак „злій слуга” кляса віддає честь за се сотворінню радше чим Створителю. Їх почитання сотворіння є знов инишою полапкою Сатани, вимірененою на їх знищення і в котру вони попали. Віддаючи честь сотворінню, супроти Слова Божого, і понехавши замір Єгови оправдати Його ім'я, вони виставили себе на небезпеку, і Бог позволив на сей підступ, і многі увірвали брехні радше чим правді. (Іоана 32:22; 2 Сол. 2:11) Вони не роблять жадного старання, щоб прославити ім'я Єгови, але вони змовляються, щоб знищити „слугу”. В присутності таких ворогів Єгова розкладає багатий стіл для свого „слуги”, і той слуга бачить стіл, і кормиться досита і радується.

³⁹ Тепер застановімося над декотрими богатими інструкціями які Бог положив на стіл для своїх людей. Отворивши храм в небі Він позволив „слузі” потягнутя на небесні ріchi. Він відкрив ворожку силу і зводничу організацію і показав „слузі” Божу вссасітну організацію і царський йї.

⁴⁰ Він покідоючи про народження або початок свого царства і поклав свому „слузі” його великий привілей в даванні свідоцтва про царство а потім усе, сказувати про велике ім'я Єгови.

⁴¹ Він показав „слузі” що дійсною і найголовнішою річи є оправдання Божого слова й ім'я, і позволив „слузі” увійти в радість Господа і брати участь в єй роботі. Протягом десять років Єгова уживав останка свого народу на

землі для сповнення декотрих пророцтв, котрі Він написав много століть назад для їх користі і заохочення. Господь є у своїм храмі і вислав своїх ангелів і через них Він керував роботою останка для сповнення пророцтв, чого останок не був свідомий в той час. І тепер Господь ласкає дав зрозуміти останку значіння. Одкриття і сим показав де останок в дійсності стоїть.

³⁸ Подостаток поживи на Його столі показує останку, що Бог дає, свою слузі ласку і уживає його для своєї слави. Він показав свому „слузі”, що за великий і чудовий привileй він має в даванню свідоцтва для світа, що Єгова є Бог і що Його царство прийшло. Він ясно показав, що коли се свідоцтво буде дане, тоді прийде Армагедон і тоді буде дозволено „слузі” бачити, як ся зла організація ворога буде зметена з землі, а організація Єгови прийде до сили і ім'я Всевишнього буде навіки прославлене. Він позволив слузі поглянути до храму і побачити славу Божу. Тепер той „слуга” чує голос Єгови і Ісуса Христа і каже до тих, що бажають пізнати правду: „прийди!“ Той „слуга“ виступає до акції і бере участь в сім ласкавім запрошення і каже: „Гайді і бери воду життя даром.“

³⁹ Ось той „слуга“ глядить на стіл Господень повний дорогих і скріплюючих страв котрі йому дозволено споживати, і се діється навіть в присутності його ворогів. Чому ж йому не радуватись і бути веселим?

⁴⁰ Доброта Божа показана Його „слузі“ є так чудова, що той слуга підносить своє серце з посвячення до Єгови і каже: „Ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається.“ Сей прекрасний поетичний вираз означає, що той „слуга“ є признаний Єговою і має призначене місце в Його організації. А що сей кубок переливається, означає, що Бог старається о подостаток поживи для своїх, і той „слуга“ радісно споживає з того стола.

⁴¹ Той „слуга“ тепер бачить, що він є в угоді з Єговою о царство. Він знає, що Єгова є все вірний до своєї часті угоди, і тому він цілковито сполягає на Єгову о Його дальнішій ласку, благословенства і життя. Той „слуга“ постановив сильно і незорушимо стати по стороні

Єгови на вікі. Він має сильну віру, що Бог буде тримати його там. Він молиться, щоб він міг жити по всі дні його життя в домі Господнім і щоб він дальнє глядів на славу Божу і пізнавав Його. Він відчуває напевно, що сі благословенства будуть дані йому, і тому з довірім він каже: „Так, милосердє і благодать будуть провадити мене по всі дні життя моєго; і жити му в домі Господнім по всі дні.“ (Верш 6) Той „слуга“ знає, що дім Господень є уstanовлений на віки, бо се є лише початок той великої роботи котра буде продовжатися аж робота царства скінчиться, і що тоді по віки сі, що в храмі, будуть мати часть в службі Єгови і будуть реципієнтами Його вічних ласк.

⁴² Отже той „слуга“ бачить, що двадцять третя Псалтьма є чудова і свята пісня, написана давно під керовництвом Єгови і для потіхи і заохочення тих, що живуть в останнім часі на землі і є посвячені Всевишньому. Се є один верш нової пісні котру ті, що стоять на горі Сіон з Ісусом Христом іх Господом і Царем снівають на славу Божу і в честь Його ім'я. Разом той „слуга“ кляса каже: „О, вдячно буду згадувати змилиуванне Єгови, і буду славити Єгову за те все, що Єгова дарував нам.“ — Ісаї 63:7.

⁴³ Бачучи сі всі річи, слуга не може стати тепер не активним і сидіти тихо. Нехай же останок буде одважний і дальнє виявляє своє посвячення до нашого Бога.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- ¶ 28,29. Опиши обставини пастиря і овець, і обставини Божого „слуги“, щоби показати відповідність слів 4 вершка.
- ¶ 30,31. Наведи писання, котрі запевняють, що Бог буде ласкає старатися о потребні річи для його народу.
- ¶ 32. Докажи сповнення пророчих слів: „Ти наповняєш стіл мій перед очима ворогів моїх.“
- ¶ 33,34. Покажи який блуд головно допровадив до розвою „лукавого Слуги“.
- ¶ 35-39. Наведи декотру важну і підтримуючу поживу, котру Бог поклав на свій стіл для свого народу. Якій привідей вони мають, коли вони споживають з нього?
- ¶ 40. Пристосуй слова: „Ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається.“
- ¶ 41,42. Що є підставою довірія, котре є показане при кінці Псалтьми? Яка є ціль Псалтьми 23? Чим той „слуга“ віддачується за доброту і любов Єгови?

Його Храм

«І збудив Господь духа в Зоробабелі, сині Салатіїловому, правителі Юдейському, й духа в Ісусі Йосеюкенкові, первосвященикові, та як і в усьому осталому людом, й узялись вони до роботи коло дому Господа Саваота, Бога свого.» — Аггея 1:14.

ЕГОВА заохочує тих, що люблять Його. Давно тому Він велів своему пророку Аггею дати вість своїм завітующим людям відносно відбудовання храму в Єрусалимі. Ціль цього послання була, щоби заохотити Зоробабеля і тих,

що були з ним, щоб вони скінчили будувати храм.

² Тепер прийшов час для Божого слуги лучше зрозуміти се пророцтво. Позаяк є виразно сказано, що всяке писання є богоулюновенне і є

дане для науки чоловіка Божого, Його слуги, то спевностю, що в тім пророцтві знаходиться корисна наука для того слуги. Дальше є написано, що всякі писання в Слові Господнім є написані для нас (слуги), щоб ми через потіху писання мали сильнішу надію. Отже тут знаходимо подвійне запевнення, що пророцтво Аггея є послання від Господа, щоби заохотити нинішніх робітників храму, або „слугу”, щоб вони докінчили роботу яку Господь дав їм до виконування.

Коли Апостоли були на землі, видимі провідники народу Божого, тоді була єдність між посвяченими. Та коли скінчилась подорож сих побожних людей, тоді єдність скоро зникла. Тепер бачимо, що від 1878 р. Господь Ісус Христос зачав виконувати роботу приготовлення дороги перед Єговою, і між іншими Він привернув правду для посвячених і вивів вірних з Вавилощу. Тоді зачався віdbudovuvati Сион і Господь появився в славі. (Псалтьма 102:16) Після писання то храм Божий мусить бути збудований з „живих камінів” всі з котрих є в Божій організації. Се є цілковито не дорічні думати, щоби Бог мав більше чим одну загальну організацію або щоб Його організація мала бути розділена на різні частини. Бог має народ на землі, і в теперішнім часі той народ живе в єдності. Для тих, що належать до Божої організації, віримо, що пророцтво Аггея буде інтересне, заохочуюче і корисне. Єгова постарався о заохоченні для свого народу, щоб він був даліше вірний в Його службі аж прийде властивий час скінчити Й.

* Аггея був посланником Єгови до Божого народу. (Аггея 1:3) Сей пророк говорить після цього, як він був порушений Божим духом. (1 Петра 1:21) Його ім'я означає, після єврейського слова, „празник” або „жертва на празнику”. В слідуючих текстах те слово „жертва на празник” є вжите: „Єгова є Бог, і діл вам світло; привяжіть жертву на празник до рогів жертвника.” (Псалтьма 118:27) „Гукніть трубою, як човий місяць настане, під повною в день празника нашого.” (Псалтьма 81:3) „Ви ж співати мете пісні, як у ночі перед святами празника, а на серці було весело, як у того, що серед соцілок йде на гору Господню, до твердині Ізраїлевої.” (Ісаї 30:29) „Ось на горах бачу стопи посла з доброю вістю, що сповіщає мир; Святуй, Юду, твої свята; словний обіт твої, бо вже не буде переходити тобі безбожник: він вигиб до нащаду.” — Наума 1:15.

* Ім'я Аггея має глибоке значіння. Воно показує, що те пророцтво возме місце коли вірні послідувателі Ісуса Христоса будуть радуватися в Господі і будуть співучасниками в збиранні святих до себе десь приблизно в тім часі коли вони увійдуть в радість Господню. В

сім то часі сим вірним є склано свідкувати в честь Єгови і приносити для нього „жертву на празник”, і привязати її до рогів жертвника. (Псалтьма 118:27; Римлян 12:1) Між 1914 р. а 1918 р. був час жалоби між посвяченими, і здається, що потім часі те пророцтво цілковито сповнилося. Якщо так, то сей покарм Єгови ставить на стіл для тих, що люблять Його, і позволяє кормитись їм в присутності ворогів; і чиячи се, вони є заохочені.

* В році 536 перед Христом, Кир, цар Перський, зробив таку проклямацию відносно Божого народу, Ізраїльтян: „Хто з зем'ї вас з усього народу його, — нехай буде Бог його з ним — і нехай йде в Ерусалим, що в Юдеї, і буде дім Господа, Бога Ізраїлевого, того Бога, що в Юдеї, і буде дім Господа, Бога Ізраїлевого, того Бога, що в Ерусалимі.” (Ездра 1:3) В році 521 перед Христом по Кирові наступив другий цар перський Дарій. Було се в другім році царювання Дарія, що Бог вислав Аггея з сею пророочною вісткою. В той час віdbudovuvali Жидівські жилища за котрі вони складали Богу подяку, і се піддає думку, що се був образ на сповнення пророцтва коли много праці було положено на полі Божим народом і коли много робітників застосовлялись над сим, що Бог зробив для них.

* Ділаючи під розказом Кира, Жиди повертали до Палестини і віdbudovuvati храм. Самарянини „релігійні виродки” хотіли в мішатися до сьої роботи і помагати віdbudovuvati той храм і сим огорянити його; але їх поміч була відкинена, і тоді Самарійці стались отвертими противниками Жидів, і перескаражали в їх роботі, і наняли законників проти Жидів, щоби перешкодити їх роботі; і се противління тяглося аж поки не зацарював Дадій. Тоді робота віdbudovuvati храму стала на протяг шістьнадцять років. Се було задля страху перед силою Дядівла.

* Через довгий час приповість була, що „Медо-Перський закон ніколи не зміниться.” Однак в той час стався вимік. Приказ даний Киром очевидно був понеканий в часі коли Жиди перестали віdbudovuvati храм, і якщо вони були спочивали вірою в Бога і представляли свою справу перед Перського царя, то вони були дальше поступали з роботою. Се як раз, що сталося в другім році царювання Дарія, царя перського. Однак сі ярки були підприняті аж тоді, коли пророк Аггея і Захарія заохотили Жидів до дальнього будованих храму.

* Як здається, то в теперішнім часі є подобінство до повище згаданих історичних фактів. В 1914 році, Ісус Христос, більший чим Кир, і котрого Кир преображенав сів на престолі по розказу Єгови. Перше діло того могутчого Царя було викинути Сатану з неба, неви-

димого володаря Вавилону, його організації. Прийшов час для правдивого Божого народу піти до Його організації, так званої „Ерусалим”, і бути ревно зачінним в праці Господній котра має звязь з будованим храмом Божого, і робити се з послушенства до Його приказів. Через свого пророка Бог сказав: „Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою приняли завіт мій.” — Псалтьма 50:5.

¹⁰ Сучасні Самарийці, що є підроблиними Християнами в так званім „Християнстві”, кажуть, що вони збудують дім Божий після свого власного пляну, і їх опозиція проти правдивих дітей Божих стала так сильна, що по цілій землі діяльність правдивих робітників Божих була нервана майже до кінця 1919 року. Як Ілія утік задля страху, так і в тім часі народ Божий був вельми настражений задля гноблення і переслідування сучасних Самарийців. Але як дух Господень порушив Аггея пророкувати і заохочувати Жидів до відновлення роботи коло храму, так і дух Господа Бога зійшов на Його народ, котрий ми називаємо „Товариство”, або Його видима організація на землі, і в Сідар-Пойнт на конвенції, в 1919 році, увага була звернена на писання, що робота Ілії скінчилася і що робота представлена через Елісея мусить бути виконана через членів Божої організації.

¹¹ Сі вірні були покликані сей час відновити роботу і відкинути страх перед гнівом Сатанських представителів, і відважно поступати в Господі з роботою за всяку ціну. Але навіть і тоді робота ще не була виконана з великою ревностю. Многі з посвячених показали байдужність до роботи яка мала бути виконана, і тому вони дальше мріяли про минувші річі і своєю судьбою в будуччині. Се сталося аж восьмого вересня 1922 року, що Господь порушив більше ревних одиниць таких як Аггея, і тоді Товариство звернуло увагу на храм Господень і від тоді пішло гасло: „Голосіть Царя і Його царство.” Від того часу зaczалася дійсна активність членів храму і тепер робота поступає вперед. Сі річі помагають нам зрозуміти пророцтво і пристосувати лекцію яку воно научає.

ДО ГРОМАДИ ПРОМОВЛЕНО

¹² Се є важна річ рішити, до кого ся вість пророка Аггея була звернена як спершу так і позатипічно. Спершу та вість була звернена до Зоробабеля сина Салітайлового, начальника Юдеї; і до Ісуса, сина Йосекейового, первосвященика. Та вість відносилась також до останка народу Ізраїльського. Позаяк історія так ясно говорить до кого ся вість була звернена, то ми можемо бути певні, що се є важне і що імена і значення їх поможуть помазанникам зрозуміти краще пророцтво; отже тут звертається увагу на імена і на значення їх, щоби прийти до рішення до кого то пророцтво відносилося.

¹³ Салатаїла був отцем Зоробабеля, і після родоводу, то він був правнуком царя Йоакима через його доньку; і так Зоробабеля титул до Юдиного престолу є показаний. Відісності він походив з лінії від Натана. В євангелії Маттея (Маттея 1:12-16) є показано, що Салатаїла породив Зоробабеля і був предком Йосифа, чоловіка Марії, і опікуна Ісуса. В єв. Луки є показано, що Ісус походив від Зоробабеля через його доньку Гелю, т. є діву Марію. Отже тут титул Зоробабеля до престола Ізраїльського є ясно показаний. Ісус є той, що має владу до царства отже є правильним Царем світу.

¹⁴ Яко головний урядник Єгови, Ісус є будівничим храму Божого, себто, позатипічного храму, нерукотвореного. Як бачимо, то Ісус походив від Зоробабеля, котрий збудував типічний храм в Ерусалимі, і що Зоробабеля представляв або був типом Ісуса Христа. Зоробабеля, будучи потомком Ізраїльського помазаного царя з лінії Натана, і будучи також предком Ісуса Христа, помазаного Божого Царя, він був відповідний представляти помазану клясу, а іменно Ісуса Христа і членів Його тіла. Всі помазанники є почислені яко части Ісуса Христа, і се пророцтво головно відноситься до останка.

¹⁵ Ріжні авторитети пояснюють, що ім'я Зоробабеля є складне слово, і що слово „бабель” входить склад того ім'я. Бабель або Вавилон властиво відноситься до дияволської організації і ім'я Зоро-бабель значить напрям або діяльність проти дияволської організації. Єгова говорить про Зоробабеля як про свого слугу, котрого Він вибрав. (Аггея 2:23) Отже ім'я Зоробабеля представляє непомиримого ворога сатанської організації. Один із авторитетів пояснює, що ім'я Зоробабеля значить: „яко чужинець або вигнаний з Вавилону.” Такий опис як раз пасує останку, тому що вони є чужинцями і вигнанцями з Вавилону, т. є дияволської організації. Інший знов автор пояснює то ім'я, що воно означає „відплисти”. Останок кляса відплива від Вавилону Дияволської організації, і прийшла до Божої організації, і для того сей опис добре пасує до неї. То ім'я також, після іншого автора, значить „розкинення Вавилону”. А ще інший пояснює то ім'я „смуток Вавилону”. Помазанники Божі є неначе смутком як і розкиненням дияволської організації. Всі сі пояснення добре пасують до Божого вірного і правдивого народу.

¹⁶ Єгова, через свого пророка, заявив, що Вавилон є великою погубною горою або злою організацією, котра буде зкинена і знищена, і що вона перед Зоробабелю стане низиною. (Еремії 51:25; Захарії 4:7) Зоробабеля був гетьманом, або начальником, або проводарем Юди, що значить „провідник хвалення імені Єгови”. Ісус Христос є Провідником кляси, що прино-

сить честь імені Єгови, і Божий останок тепер є провідником в громаді, що дає хвалу Богу Єгові, отже ім'я Юда властиво відноситься до таких.

¹⁷ Аггея доручив вість від Бога Зоробабельові, начальникові, і Йозію, первосвященніку Ізраїлевого. Йозія ім'я значить те саме, що „Ісус”, отже він був типом на Ісуса Христа. Позаяк останок становить частина Христа, отже ся вість також відноситься до сьої помазаної громади. Ім'я Йоседек, отець Йозії, значить „Єгова є справедливий”, і се означувало, що суд Єгови зачався і поступає вперед і є справедливий, і се також піддає думку, що то пророцтво відноситься до теперішнього часу, коли Господь появився у своїм храмі задля суду. Сі слова пророцтва відносяться до сього часу, коли Господь появиться в своїм храмі в цілі суду. Се, що слова були звернені до первосвященніка, предсказувало, що вони відносились до царського священства, останка, котрий є ще на землі і служить Богу Єгові.

СНОВИДИ

¹⁸ Аггея зачинає своє пророцтво такими словами: „Так говорить Господь сил небесних: Сі люди моляться: Не настав іще час будувати храм Господень.” (Аггея 1:2) Сі слова є сказані до всіх посвяченіх Божих людей на землі. Від 1916 року через кільканадцять літ, много з посвяченіх, що співтоваришили з дітьми Божими, тепер сплять щодо часу і пор, і тому не роблять жадної роботи, аби прославити Бога. Сі є названі „старцями, що снути сни”. Перебуваючи в такім байдужім стані, із них витворилася кляса, котра сказала: „Мій Господь забарився.” Вони впали в полапку, про яку Ісус перестерігав, кажучи: „Остерегайтесь ж, щоб часом не обтягчилася ваші серця прожорством, та пиянством, та журбою життя сього, й щоб несподівано на вас не настиг день той. Бо, як сітка, впаде на всіх, що живуть на лиці всієї землі. Пильнуйте, по всякий час молячись, щоб удостоїлися втекти від того всього, що має статись, і станути перед Сином чоловічим.” (Луки 21:34-36) Хто не зважав на сю пересторогу не зрозумів і відпав.

¹⁹ Єгова ужив Кира, щоб він вислав Жидів до Ерусалиму, інакше названий Сіон, на місце храму, і відбудовання святини сталося найважнішою роботою в їх життю. Так і тепер із закінченням роботи Господньої в приготовленню дороги перед Господом, активність храму була найважнішим чином. Негайно по сім Ісус Христос, великий Післанець прийшов до свого храму в 1918 році. Відносно посвяченого Божого народу в сім часі є написано: „А приступили ви до Сіонської гори, Ерусалима небесного.” (Жидів 12:22) Страх перед силами Сатани стимав Жидів від праці в храмі, і вони ска-

зали: „Єще не прийшов час щоб будувати дім Господень.” Жиди тоді тішились ласкою Божою в іх родиннім kraю, і так вони жили зовсім самолюбно нестараючись прославити Боже імя. Задля їх недбалства, байдужності і самолюбства, вони не пізнали часу одвідин їх, і тому вони позволили противникам, стримати їх роботу.

²⁰ Рівно ж так було із многими, що зробили угоду чинити волю Божу. Страх перед сатанською організацією спричинив многих бути чеактивними. На таку дорогу запровадило їх самолюбство. Та де нема самолюбства там і нема страху. Бажання само-охорони, легкого життя і вигод, і бажання отримувати пошану від людей, зробило їх зиміями і предметом Сатанського нападу, і незадовго вони сказали, як і Жиди: „Господь забарився прийти, отже єще не прийшов час на будовання дому Господнього.”

²¹ Тепер застановімся над фактами які сталися від 1917 до 1918 року, і поставмо сі факти коло пророцтва і побачимо як вони пасують коли то відступлення зачало брати місце і поступало успішно вперед. Ті, що шукали помилок і нарикали і чернили своїх братів, сих захопив Сатана і замішав їх в справі світа і вони скоро впали в полапку ворога проти чого перестерігав Ісус.

ІНІША КЛЯСА

²² Ісус предсказав вірну клясу яку Він знайде в явленню своїм. До сих то вірних пророк звертає свої слова, і сим Господь робить наче визов фальшивому пророцтву виповідженому сновидами і тими, що шукають помилок. Ті, що були покирмовані і смирного серця, почули докір Господнього пророка і навчилися лекції. Отже є написано: „Тим то надійшло слово Господнє через пророка Аггея „А вам же час — жити в ваших прикрашених будинках, коли тимчасом сей дім стоять пусткою?” (Верші 3,4) Сі слова пророка можна властиво переказати так: „Ви прияяли правду і тепер ви тішились свободою з Бабилону, дияволської організації, і чи се є згідно, щоб ви приймали сі річи від Єгови а занедбували роботу припоручену Ним у ваші руки.” Сі слова докору збудили вірних до їх привileю і до виконування їх задач.

²³ Не вдові потім, як Жиди повернули з Бабилону до Ерусалиму, жертівник Господень був поставлений на його усновах і нагода приносити жертви була отворена. Тоді уснови під храм були положені. Та залля перешкаджування ворогів Жиди перестали працювати коло дому Господнього. Отже їх властиве поклонення Єгові було перерване, і сим вони не показали ревності до дому Господнього як се була їх повинність. (Псалтьма 69:9) Рівно ж на весну в 1919 році, Господній народ робив дуже мало.

майді нічого, для слави Божої. Ревність дому Господнього не була явна. Виразно, але лагідно, Господь сказав до посвяченіх: „Чи се годиться для вас тішитися добрими річами, які ви отримали, і рівночасно занедбувати роботу, яку я дав вам до виконування в ваші руки?“ Сей докір заставив правдивих Християн думати, що прийшов час для них пробудитися.

²⁴ Тоді пророк, дальше промовляючи в ім'я Єгови, сказав до тих, що слухали: „Оцеж так говорить Господь Саваот: Зверніть серця ваші на ваши дороги.“ Тут була дана ясна порада Господньому народові, щоб вони з'єзгаминували себе і своє відношення до Бога з точки погляду своєї угоди. В гармонії з сим апостол писав до Божого народу: „Самих себе розбирайте чи ви в вірі; самих себе вивідуйте. Чито ж не знаєте себе самих, що Ісус Христос у вас єсть? Хиба тільки, що ви недостойні.“ (2 Кори. 13:5) „Бо котиб ми самі себе розсуджували, то не були осуждени.“ (1 Кори. 11:31) Декотрі з правдивих людей Божих зачали розсуджувати і се розсудження вийшло їм надобро і на славу Божу, під час коли інші пробудились до їх задачей і стали активними.

²⁵ Жиди, повернувшись з Вавилону до Ерусалиму, не роздумували над причиною чому вони не отримували так богатих благословеньств від Господа хотій вони були назад в обіцяній землі. Ще лих вони були виконували їх задачу, Бог бувби післав їм благословеньства після Його обітниці. Щоби дальше збудити їх щодо їх положення, Господь через свого пророка Аггея сказав: „Ви сієте богато, а збираєте мало; істе, та ненасичуєтесь; пете, та не напиваєтесь доволі; одягаєтесь, та вам не тепло, а хто ходить на заробітки, заробляє в діравий мішок.“ — Аггея 1:6.

²⁶ Так було з многими посвяченіми через якийсь час по 1918 р. Заверуха війни і переслідування промінуло і многі неначе сказали: „Ми маємо дійсний скарб в тім, що ми маємо правду і знаємо, що Бог має заховане для Його народу і ми не потребуємо ніч більше. Ми зробили много роботи в минувшині і ми напились води правди. Тепер ми є одягнені ласкою від Бога і ми заробили собі на сю плату. Ми будемо чекати аж ми будемо забрані до дому. Однак Господь сказав до таких: „Хотій се піти, то однак ви принесли дуже мало користі. Ви не маєте досить покарму, ані ви не є наповнені напоєм, і хотій ви думаєте, що ви одягнені, то вам не є тепло, ані не є вигідно, і що ви думаєте, що ви заробили, то се ви поставили в діравий мішок і воно втікло від вас.“ Се є дальший доказ, що ніхто не може остатися в правді хиба що він є занятий виконанням своєї угоди.

²⁷ Дальше Бог через свого пророка показує

їм, щоб вони розглянули себе, і тоді каже: „Тим же говорить Господь сил небесних: Зверніть увагу вашу на ваші поступки.“ (Верш 7) Прийшов час чинити суд, і великий Суддя ось що сказав до тих, що остались не активними: „Бо кажеш: Я багатий, і збагатів, і нічого не потрібую; а не знаєш, що ти бідолашний, і мізерний, і вбогий, і сліпий і голий. Раджу тобі купити в мене золото, огнем перечищене, щоб збагатився; і білу одіж, щоб з'одягнув ся, і не було видно сорому наготи твоєї; і мастию від очей намастив очі твої, щоб бачив.“ (Одкриття 3:17-19) Сим є показано, що то пророцтво головно відноситься до позатипічних або духових Ізраїльтян на землі в часі Лаодикийської церкви.

²⁸ Докоряючи дальше Жидам, пророк Божий сказав: „Осъ, ви надіетесь багато, а виходить мало, а що приносите домів, те розвію. Чого ж воно так? говорить Господь Саваот; се за мій дім, що стоїть пусткою, а ви хапаетесь — кожен до свого дому. Тим то лебо зачинилось над вами й вдержує свою росу, а земля вдержує свій урожай. І покликав я посуху на землю й на гори, — на хліб й на сок-виноградний, на олію й на все, що родить все, що порають руки.“ — Аггея 1:9-11.

²⁹ Завважмо, що ті слова були сказані в часі славних жнів на подію і коли дактилі, фірі і виноград досягли, і для того се був відповідний час для людей розважити над їх дійсним станом і благословеньствами які вони отримали, і як се все було звязане з їх задачою до Бога. Вони не отримали щедрих благословеньств від Бога, тому що вони були недбалі до найбільше важкої річки задля якої вони були приведені там, а іменно, відбудувати дім Господень.

³⁰ В такім стані був й Божий народ через якийсь час по 1918 р. Вони ще тоді не розуміли значення любові. Се вже аж пізнійше посвячені зрозуміли, що любов не є сентиментальність ані не є „вироблення характеру“, але що се є несамолюбне відданняся Богу Єгові, що значить несамолюбне виконання угоди, доглядаючи Божих справ і Його народу, з котрого дім Божий є, побудований. Спасення через смерть і піти до неба не є найважнішою річчю жадним чином. Найважнішою річчю є будовання царського дому Єгови, через котрий Він оправдає своє славне імя. Для сьої то власне цілі Він вибирає собі людей; і коли сі люди зрозуміють, що їх головна задача є представляти Бога, тоді вони зачинають бачити свою угоду у властивім світлі.

ПРИКАЗ

³¹ Тоді Господь, докоривши Жидам через свого пророка, дав їм ясний приказ кажучи: „Ідіть лише у гори, добувайте дерево та будуйте храм, щоб мені був до вподоби й я про-

славився в Йому, говорити Господь." (Верш 8) Божі помазанники тепер дивляться назад і можуть бачити подібність між пророцтвами, яке було тоді сказане, а подію яка взяла місце в теперішнім часі. Господь вислав своїх ангелів і дав приказ своєму народі рушати до акції. Сталося це в 1922 році, коли громада посвячених зібралась на Сідар Поінт конвенції, і коли то вони зрозуміли приказ Єгови, що вони мали йти і служити в домі Господнім так як се Він приказав Жидам відбудувати храм в Ерусалимі. Бог приказав Жидам йти на гору Леван, де росли великі кедри і зносити там великі бруси і бальки на відбудування дому Господнього. — 1 Цар. 7:1-13; 2 Паралоп. 2:8-11.

³² Рівно ж приказ Господній був даний Його людям в 1922 р., щоб вони йшли виконувати роботу визначену їм відносно Царя і царства. Вони мусіли йти вперед і оголошувати імя Єгови і про Його великих діл і казати одні до других: „Наш Бог царює. Царство прийшло. Розголосуйте сі правди." Жадна інша робота тоді зроблена посвяченими немогла прославити Господнього імені. Се була кляса храму, що мала зробити сю роботу і прославити Бога Єгову, і всі в храмі се чинять. — Псалтьма 29:9.

чинність

³³ Тепер пригадаймо, як вірні старші з ріжних зборів, і інші покірні душі, щиролюблячі Бога чоловіки і жінки, відповіли на гук триби в вересні 1922 р. (Гл. Світло I, стр. 105) Від того часу ті, що зробили угоду є царство з ревністю і радістю йшли до роботи. Зоробабель і Йозия був прообразом на них, тому що вони є частию царського священства під керовництвом Ісуса Христа, іх прославленого Голови. Ісус Христос тепер провадить свій народ до роботи. В гармонії з сим, пророцтво Аггея говорить: „І послухав Зоробабель Салатаїла та Ісус Йосадек, первосвященник, як і ввесь люд голосу Господнього, Бога свого, ю слів пророка Аггея, яко посла Господнього, ю збоявся люд Господа." — Верш 12.

³⁴ Від того часу народ Господень збоявся Бога і став запалений вогнем ревности до дому Господнього. Сі вірні не відкинули вістки „Господнього післанця", ані вони не казали так як декотрі невірні сказали: „Се лише опінія одного чоловіка, отже ми не потребуємо брати сю річ серіозно. Ми будемо вживати свого власного розсудку і робити те, що найлучше можна." Проти цього упертого духа, вірні відповіли з радістю в серцю на той поклик і виконували роботу яку Господь дав їм до виконування. Се є заохочуючим тепер бачити, як Господь давно предвидів і прообразив сю клясу в церкві, а головно як Він показав, що буде останок, котрий буде вірно й широ й ревно працювати аж до кінця.

³⁵ Господь тішиться ревністю останка, і се є показано через слова пророка Аггея для заохочення Жидів у відбудуванню храму в Ерусалимі. „І сказав Аггея, посел Господень, яко посланий від Господа; так до люду: Я з вами! говорить Господь." — Верш 13.

³⁶ Від 1922 року помазанники зрозуміли, що вони були під розказом Господнім; і від того часу робота йшла скорим ходом аж до тепер на славу Єгови. Ангел або післанець Господень говорить до церквів Ефеської, Смирни, Пергам, Тіятер, Сарди, Філядельфійської і Лаодикійської. Сі післанці правди не були опінією одного чоловіка, ані се не була людська вість. Сі післанці були від Єгови Бога і вони поставили останок Божий на ноги і отворили їх очі, щоб вони бачили де вони тепер є і що вони мають робити. До сих, що тепер роблять роботу відважно, Єгова каже: „Я з вами!" так як Він сказав до Ізраїльтянів; отже если „Бог є з нами, то хто може бути проти нас?" Останок знає, що вони йдуть правою дорогою, і що вони є постороні Господа, і вони постановили йти вперед недивлячись на ніяку опозицію.

³⁷ Під час періоду Ілії робота Господня була виконувана кількома одиницями. Та час мусів прийти, коли пророцтво Йоїла мало сповнитися цілковито, якож бо написано: „І станеться після цього, що на всякого з'їллю моого духа ... ба й на раби й рабині я того часу злию духа моого." (Йоїла 2:28,29) Цілковите сповнення цього пророцтва взяло місце в 1922 році. Єгова предсказав, що його народ буде порушений ревністю до Його роботи, коли Він казав Аггейові написати сі слова: „І збудив Господь духа в Зоробабелі, сині Салатиїловому, правителі Юдейському, ю духа в Ісусі Йосиденка; первосвященника, так як і всьому остальному людові, ю зялися вони до роботи коло дому Господа Саваота, Бога свого." — Верш 14.

³⁸ Чи хто будь з Божого останка нині може мати сумнів щодо цього, чи Єгова не ділає з своїм народом як се Він обіцяв? Тепер можна ясно бачити, що робота яку виконували ревні протягом років є в гармонії з Божею волею і з пророчими висказами, і се повинно вельми заохотити останка. Замість слухати обчернень ворога, вірні нехай звернуть своє глухе ухо на се і виконують роботу аж до кінця. Господь приказав Аггею своєму слузі і післанникові сказати Жидам: „Я є з вами". Послуши і вірні вповні розуміють факт, що коли „Господь не буде дому; даремно трудяться будівничі; коли Господь не стереже міста; даремно пильнує стражка." — Псалтьма 127:1.

³⁹ Рівночасно вони вельми оцінюють се, що Бог позволив їм бути співробітником з Ним, і щоби приподобатись Господу, то треба бути пильним у виконуванню його роботи яку Він

приказав виконувати. Провидіння і доброта Бога Єгови до Його „слуги” кляси є чудова. Вони глядять тепер назад і кажуть: „Се є дінине в наших очах; лише Господь міг се зробити.”

⁴⁴ Много століть тому Єгова предвидів і предсказав свою роботу, яку останок виконував протягом кількох років. Останок був занятий в сій роботі задля любові до Бога; і тепер по сім несамолюбінім служенню Йому Єгова показав своєму останку, як він виповнив пророцтва, котрі Він написав много століть назад. Спевністю, що се для того, щоб помочи, потішити і заохотити тих, що люблять Його. Господь постарався о всяки потреби, щоби схоронити тих, що люблять Його.

⁴⁵ Тепер Сатана і його знаряд завзяває зненохотити Господніх робітників. Декотрі одиниці, що мали блаженний привилей знати Господа, але будучи самолюбними, вони стали недбалі і відвернулися від нього і Його справи і тепер називають себе Божими народом і вживають „красних слів і гарної мови”, щоби ошукувати невідінні серця і сим самим зробити їх недбалими і привести їх до упадку. Хто сумнівається, той є необачний, і такий буде ошуканий через злого слугу клясу.

⁴⁶ Відносно роботи яку тепер виконує останок в проголошенню Царя і Його царства і свідкуючи імені Бога Єгови, „елій слуга” кляса тепер каже: „Ви ліші оголошуєте свій гандель і продаєте книжки; ось гляньте на нас які ми добри! ми показуємо любов до всіх і приготовляємося до небесного дому.” Се є красна мова, але зводничча. Сі слова є вжиті хитро і проти Божих заповідей, і такими словами вони ошукують слабих в Господі. Господь предвидів се і велів описати сей стан на землі між посвяченими дітьми Божими, і велів написати пророцтво для той цілі, щоби помочи Його вірним. Отже нехай ті, що люблять Бога наберуть відваги і нехай іх руки невиниают, але нехай з ревністю і в послушаньству до Господніх заповідей виконують Його роботу. Ось такий був приказ даний для людей в Юдеї і такий самий приказ Він тепер дає тим, що співають в честь Його імені.

⁴⁷ Задля сих заохочуючих слів від Бога післаних Жидам через Аггея, робота була скоро зреорганізована і поступала вперед з повною ревністю. Так і тепер, задля заохочуючої вістки зі Слова Божого і ангелів, останок мусить тепер поступати вперед в організації Його і виконувати пільно роботу на славу Його імені.

⁴⁸ Через певний протяг часу останок бачив, що перед ним стояла велика робота яка мала бути виконана через тих, що люблять Єгову; і хотій ся робота була повна небезпеки задля діяльностей ворога, то однак вона буде виконана аж до кінця, тому що Єгова приказав її

зробити і тому що Він обіцяв, що Він буде з вірними, котрі будуть виконувати Його роботу після приказів Його. Благословенство які Господь показав для своїх вірних робітників протягом минулого року, є безпечний доказ цього. Се не є річ для останка рішати коли воно мають перестати працювати або сісти і спочивати. Бог через свого пророка ясно зазначив, що ся робота мусить поступати вперед. Відповідь на питання поставлене пророком Ісаї, представляючи Божий останок, ми читаемо: „Як довго, Господи?” На се Господь відповів: „Докіль не опостіють міста. Й не зостанеться без осадників, а доми без людей, та докіль земля отта цілком не стане пустинею.” — Ісаї 6:11,12.

⁴⁹ На підставі многих писань можна заключити, що декотрі з вірного останка будуть уживані Господом для виконування Його роботи тут на землі аж до Армагедону. Дехто нерозумно припускає, що останок буде на землі цілу тисячу років під час царювання Христового. Але такого заключення не можна поперти Писанням. В дійсності таке заключення є цілковито не в гармонії з писанням. Однак, здається ясним є, що задля вибраних Армагедон буде скорий і острій, і зараз по тім, занім вони будуть забрані, останок буде вжитий для інструкції людей. Як довго се буде, сього неможна сказати, але здається, що се буде короткий час. Нехайже кождий з останка тепер робить те, що він може, щоб прославити Бога. Як будовання храму поступало вперед за днів Зоробабеля так і робота тепер поступає з позатипічним храмом.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- ¶ 1,2. Яка була ціль Єговії вістки яку доручила Жидам пророк Аггея?
- ¶ 3. Порівнай єдність щодо розуміння і цілі в церкві за часів апостолів із церквою в пізнійші часі.
- ¶ 4-6. Поясни значення вісти ліку Єгова дав через свого пророка Аггея. І також се, чому вона була дана в певну пору.
- ¶ 7,8. Опиши чому робота віdbудування храму опізналася після розказу царя Кира.
- ¶ 9-11. Опиши теперішню ситуацію котра була предсказана пророчими подіями тоді.
- ¶ 12-15. Яку звязь має родовід Ісуса з Зоробабельом? Яка важна інформація лежить в значенню імен загаданих в нашім тексті? Задля якої цілі Господь показав так виразно для них людей ся вість була дана?
- ¶ 16. Поясни що значить, що перед Зоробабельом Вавилон стane долиною.
- ¶ 17. Ліке пророчче значіння було в сім, що вість Аггея від Господа була доручена Зоробабелю і Йосані?
- ¶ 18. Яку звязь має пророчество Аггея 1:2 з Луки 21:34-36?
- ¶ 19-21. Порівнай в наших часах ситуацію із тим, що Жиди занедбали роботу віdbудування дому Господнього.
- ¶ 22,23. До кого було сказано: „Зверніть увагу на вашу поступки”, „розвідайте себе”? Як се треба було зробити? Для якої цілі? Опиши обставини в яких пророчство Аггея 1:6 і Одкриття 3:17-19 сповнилося.
- ¶ 24-27. Кому була дана порада „звернути увагу на дорогу Його” і „загзаминувати себе”? Як се можна зробити? Задля якої цілі? Покажи ситуацію в котрій Аггея 1:6 і Одкриття 3:17-19 мають сповнення.

- § 28-30. Коли і докого слова Аггея 1:9-11 були сказані?
Що вони означували?
- § 31-34. Які були обставини під якими приказ Верша 8 дістався до тих для кого він був пророччо даний?
- § 35-37. Чому Господень післанець сказав до людей: „Я з вами, говорить Господь.” Для якої цілі се було дано яко пророцтво?
- † 38,39. Бачучи виразно сі пророчі прикази і Божі благослов-

вінства на Його народ, як той народ повинен був уважати сі чудові діяння з ними?

¶ 40-42. Якої методи головно уживає „злай слуга”? Який напрям возмутъ вірні?

¶ 43-45. Порівняй враження вістки Господньої даної Аггеем Жидам із враженням на тих, для кого ся вість була дана яко пророцтво. Що числення указують на дальший привезей в службі вірного останка представленаого в образі?

Його Храм

Часть 2

«І прийде Той, що Його бажають усі народи.» — Аггея 2:7.

СГОВА все робить в порядку. Він вибирає відповідний час для виконання своєї роботи, і від часу до часу посилає вість своїм вірним людям. Сей факт, що Господь так виразно згадує в своєму пророцтві ім'я місяця, дня і року, учить, що Господь має певний і назначений час у котрім Він посилає вість заохочення своїм людям.

² Останній верш першої голови книги Аггея указує, що Жиди працювали коло дому Господнього двайцять-четвертого дня, шестого місяця, у другім році царювання Дарія, царя перського. Друга голова пророка Аггея зачинається словами, що двацять первого дня, семого місяця того самого року, Єгова приказав своєму пророку йти і промовити до гетьмана Зоробабеля і до Йозії первосвященика і до останку народу Його. Се сталося десь один місяць по тім, як робота зачалась наново коло дому Господнього. Після закону, то є субітний день люди збирались коло жертівника на службу Єгови. Отже се був відповідний час для пророка Аггея промовляти до провідників останка, і се певно, що Господь Єгова вибрал сей час. Вість Господня була головно звернена до провідників; отже сим показано, що відвічальність була положена на них бути взором для останка і інших вибраних Господом.

³ Тут легко можна бачити подібність між подією тоді, а роботою Господнього народу в сім часі. В певнім назначенні часі Господь висилає вість до свого народу, і се показує відвічальність провідників, що вони мають бути взором для Божого стада. — 1 Петра 5:3.

⁴ Соломонова свята, що була знищена Вавилонцями пару років передтим, іменно, 606 перед Христом, була дуже славною будівлею. Почувши про величність і про славу Царя Соломона, королева Сабська пішла в подорож до Ерусалиму. Є написано що коли вона побачила Соломонові сходи якими він входив до храму Господнього, то в її вже не стало духа, і вона сказала до царя: „Мені й половини не сказано.” (1 Царів 10:6-7) Коли уснови Зоробабелевого храму були положені, що сталося шістьнайзять

років перед тим, нім Аггея виголосив сі пророці слова, тоді були присутні старі люди, що бачили попередній дім Божий, котрий збудував був Соломон. Декотрі з них бачили заложення Зоробабелевого храму перед їх очима, і коли вони побачили, заплакали в голос. (Ездри 3:10-12) Сих старих людей мабуть було дуже мале число, коли Аггея доручив вість останку, тому що се був вісімдесят шостий рік по знищенню Соломонової святині.

⁵ В повище згаданий субітний день, коли Аггея став перед людьми, він зачав промову до провідників і останку: „Хто тут є між вами, що бачив попередню славу цього дому?” Соломонова свята була цілковито знищена, і тепер другий храм мав бути збудований на тім самім місці; і пророк говорить про обох як один дім. Той храм представляв Божу організацію і хотіяй від часу до часу заходить зміни в особах в Божій організації то однак се все є одна й та сама організація. Покірні умом з відсі учиться, що безріжниці, як за важкий чоловік є в Божій організації, то коли він вступиться зі сцени діяльності, то та організація не змінюється ані на одну йоту або титлу, але робота Єгови поступає вперед так само.

⁶ Очевидно пророцтво Аггея не було дане для того, щоби порушити сих старців снити сні про минувшу славу, яку вони колись бачили, ані не порушити їх оплакувати минувші дні. Він пригадав їм славу Соломонової святині для того, щоб їх навчити корисної лекції, а іменно, лекції вповати на Єгову і Його Слово. Вповаючи на Єгову вони могли бачити будучість більше величну і славну чим минувшість. Бог бажав змінити віру Його народу, і для того Він велів пророкові промовити до них. Там була чудова нагода показати свою віру в Бога.

⁷ В часі коли Аггея так промовляв, то вже більше чим шістьнадцять років уплило від заложення жертівника і положення усновів. Протягом цілого того часу робота лежала занедбана. Отже уснови під новий храм були тепер видимі для людського ока. Серед таких обставин Аггея сказав до людей: „Чи не здається

він в очах наших як би ніщо?" (Верх 3) Людям було сказано вірувати, що хотій там були лінше уснови положені, то там мало повстati віюсь, що мало перевисвати славу Соломонової дни! Се вимагало великої віри з їх сторони. Отже се була лекція віри в Єгову і в Його здібність виконати Його заміри.

⁸ Єгова має свій власний спосіб, щоб упокоїти людську гордість. Бог вибрал „незначне світу і погорджене вибрал Бог, і те чого нема, щоб те, що є, в ніщо обернути, щоб не виличалось ніяке тіло перед Ним." (1 Коринтіан 1:28, 29) Хто чув тоді слова пріорока мусів згодитися, що „коли Господь не буде дому, даремно будуться будівничі." (Псалтера 127:1) Захарія також пророкував про сю роботу: „Хто ж би маловажив день сей, коли, радіючи, toti семеро дивляться на будівельну вагу в руках у Зоробабеля? — се очі Господні, що обіймають зором увесь круг земний." (Захарії 4:10) Спевістю, Єгова міг був вибрати для своєї роботи таких, що мають бистріші уми, і котрі мають лучші становищська між людьми чим ті, що Він вибрав, але як би Він був вибрав їх, то вони були хвалилися собою. Бог не дасть своєї роботи виконувати тим, що гордяться собою і своею здібністю. Сю лекцію повинні були навчитися давно посвячені, що ніхто неможе гордиться тим, що він називає „вироблення характеру" і думати, що він може зробити себе відповідним до царства Божого. Кождий може бути співробітником з Богом, але кождий мусить ділати після правил Божих.

⁹ Єгова знає лучше чим яке створіння, що чоловік мусить змінювати свою віру; отже при тій оказії через свого пророка Він промовляв до будівничих храму в Ерусалимі, і для їх заохочення він сказав: „Ta ти, Зоробабель, кріпіся, говорить Господь, кріпісь і ти, Ісусе Йоседекенко, Іеросвященниче, кріпіся ввесь народе землі, говорить Господь, і заходіться коло діла: я бо з вами, говорить Господь сил небесних. Завіт мій, що його зложив із вами, як виходили ви з Єгипту, й дух мій пробував між вами; то ж не бійтесь!" — Аггея 2:4,5.

¹⁰ Авраам є названий отцем вірних. Його віра була виставлена на остру пробу і він доказав свою цілковиту віру в Єгову. Про нього є написано, що він був сильний в вірі і прославляв Єгову Всемогучого Бога. (Римлян 4:20) Сих, що мають подібну віру до Авраамової, Бог вибрав їх яко матеріал для будованих свого славного позатипічного дому. — Жидів 2:16.

¹¹ Ісус Христос, головний князь і первосвященник котрій буде храм, мав всякого часу сильну віру в Єгову. Він є Божим знарядом в будованих позатипічного храму. Коли вороги наперли на нього, Він сказав до них: „Зруйнуйте сю церкву, й я за три дні підніму вам її."

(Йоана 2:19) Господь Бог вислав Зоробабеля положити уснови під типічний храм, і він хотів, щоб люди мали сильну віру, що він буде скінчений, тому що Бог дав своє слово. Для того Він велів написати: „Як руки Зоробабелеві заложили основи під сей дом, так його руки й скінчать його, й зрозумієте, що Господь сил небесних послав мене до вас." (Захарія 4:9) Так й тепер Господь бажає зробити віру Його народу сильну, і для того Він дав своє слово запевнення, що його храм і робота коло нього скінчиться у своїм часі на Його честь і славу.

ЗАОХОЧУСТЬ ДО СЛУЖБИ

¹² Декотрі одиниці, що через довгий час називали себе послідувателями Ісуса Христа, остро критикували Вартову Башту за те, що вона постійно накликувала помазанників бути активними в службі Господа Бога. Їх критика була колюча і очевидно з тією цілею, щоби принести шкоду. Останок бачить, що таке протиставлення є мильне. Бог никого не покликав, щоби снити сни. Завваж, що Аггея робить на тиск на роботу і віру: „Кріпіся, ввесь народе землі... я бо з вами, говорить Господь сил небесних." Ось так Господь заохочував людей до пильності в службі Господній.

¹³ Отже слова пророка були дійсною промовою служби до Його братів. Члени храму мусять тепер йти слідами цього взірця. Вони та кож мусять говорити про службу один до другого, щоби усі були заохочені йти вперед у праці. Певно, що самий Господь покермував, що в Його організації тепер відбуваються зібрання служби і конвенції служби, тому що єдина ціль останка на землі є служити Господу в храмі Його.

¹⁴ Пишучи про сей день Єгови, Його пророк каже: „Тоді скажуть Ерусалимові: Не бійся, а Сионові: Нехай не опадають руки в тебе! Господь Бог твій, посеред тебе; він радістю радуватися буде тобою, буде милувати по своїй любові, буде зва тебе веселитися веселостю великою." (Софоній 3:16,17) Робота церкви, представлена через Ілю, вже проминула, і тепер не час дрімати про славу, про солодкі часи, про конвенції, або зібрання, щоб поговорити про „вироблення характеру". Робота останка мусить тепер бути зроблена, і то скоро зроблена, відносно храму. Жадна інша робота не може принести Господнього призначення. Хто йде іншио дорогою, той є чинителем беззаконня, тому що він йде проти Божих приказів.

¹⁵ Так як Господь зорганізував своїх людей для відбудовання Ерусалиму, так і тепер Він має організацію на землі; і се є велика дурнота для кого будь, хто вірить в Бога, казати, що Він не має жадної організації. Кождий, що признає сей факт, той мусить призвати Товариство Вартової Башти Біблій і Брошур, і хто

вірно стойть той знає, що то „Товариство” становить Божу видиму організацію на землі. Ісус Христос, прославлений Голова „нерукотворного” храму кермує роботою, яку останок виконує. Останок радісно виконує сю роботу в послушництві до заповідей Господніх, і се вони виконують через розказування свідоцтва Ісуса Христа, котре Він припоручив останку для розголослення. — Одкриття 12:17; 14:1.

¹⁶ Єгова дав обітницю будівничим Зоробабелевого храму: „Я бо з вами, говорить Господь сил небесних.” Се значить, що робітники мали боротись або працювати серед опозиції, тому що Господь говорив про себе як „Господь сил” або „Господь бою”. Сим Господь також показав, яку роботу він одобрити і як Він охоронить робітників коли вони так виконувати муть Його волю. Кождому повинно бути ясно, що хто возме противний напрям, той стає чинителем беззакония. Сих то Господь приказує своїм ангелам позбирати із своєго царства. А для тих, що є послушні до приказів, Він дає свою ласку і приводить їх під ризи справедливості. Ся одежа показує, що вони є цілковито віддані Богу і Його роботі. Сатана і його агенти будуть старатися перешкодити їм, але Господь докорить ворогові, а благословити ме народ свій.

¹⁷ Єгова дав обітницю Ізраїльянам таку: „Дух мій пробуває між вами; то ж не бійтесь!” Так і річ мається з Божим останком в теперішнім часі. Його дух серед Його людей є тою силою, що виконує Його роботу. Без Його духа не можна винести жадних наслідків. „Се Господне слово до Зоробабеля, і значить: Ні війском, ні силою вашою, тільки моїм духом, говорить Господь сил небесних.” (Захарій 4:6) Десь около 1922 р., було поновне зілляття св. духа на Божий народ, і той дух позістав із тими, що осталися правдивими до їх угоди. Вони не бояться ні чоловіка ні диявола, але показують відвагу в сей день суду і сим доказують своє несамолюбне служення Єгові. (Іоана 4:17) Як Самарійці переслідували і грозили Жидам, коли вони відбудовували храм, так і тепер їх відбиток, релігійний виродок і „чоловік гріха”, грозить Божому останку і закидає їм всякого рода зло. Але останок не бойться нікого з них, ані самого Диявола, але, вповаючи на Господа, вони радісно поступають в службі.

ЧОМУ НЕ БОЯТИСЬ

¹⁸ Початок відбудовання храму був певним знаком для Жидів, що кінець їх гноблення прийшов, і що вони будуть жити безпечно у своєму власнім місті. Се сталося в 1918 році, як будовання позатипічного храму зачалось, і сей факт є доказом для вірних, що сатанська організація буде знищена, а Божий народ буде безпечний на все. Дальше се є показано словами

пророка Аггея, а іменно: „Так бо говорить Господь Саваот: Ще трохи — се станеться борзо, — затрясу небом і землею, морем і суходолом.” (Аггея 2:6) Єгова вже тепер дає довідома свому народі, що він зробить незадовго ворогові і сим заневиє своїх людей, щоб вони не боялись. Бог оголосив свій замір знищити ворога і його організацію, і останок знає, що він се зробить. Вірні вірують, що Господь каже: „Од гніву Його тремтить земля, і погрози його не здоліть видержати народи.” — Еремій 10:10.

¹⁹ Павло найперше звертає увагу на подію коло гори Синай, де типічний намет був збудований, а тоді—додає: „Ще раз потрясу не тільки небом, а й землею, і тоді все, що противиться храмі Божому, буде осунене.” (Жидів 12:19-27) Щоби заохотити народ Господень, Він повідомляє, що вже не треба довго чекати як Бог Єгова цілковито осунить ворога і зробить кінець чинителям беззауоння. Відносячися до того самого часу, Бог через пророка Ісаїя каже: „Иди ж народе мій, увійди в свої хатини; зачини за собою двері, сковайся на часинку, докіль гнів перейде.” (Ісаї 26:20) Тут знову Він запевняє свій народ, що коли вони будуть робити коло Його храму, то вони будуть під його покрововою і що се буде коротка хвиля тривати, як він виражить свій цілковитий гнів проти ворога. Небеса дияволські вже були потрясені і внали на землю або близько ней.

²⁰ Се потрясіння зачалось в 1914 р. і дальше продовжується і буде продовжатися аж покіль усі противники Господні будуть осунені. Вираз „потрясу небо і землю” є ужитий, щоб показати контраст одно до другого. Також „земля” і „море” є ужиті як контраст. „Земля” представляє миро-люблячих людей, котрі щиро бають справедливості, і також велику громаду, котра колись згодилася чинити волю Божу, але котра не жила вірно до свого привилею. „Море” представляє безбожні люди, відчужені від Єгови, котрі зорганізованими зусиллями провадять справи сього лукавого світу, а головно торговельний, релігійний і політичний елемент, котрий своїми устами взиває ім'я Бога і Ісуса Христа, а вдійсності заперечує Господа цілковито. В нім є також заключений „чоловік гріха”, котрий є проти-Бога і проти-царства, і всі вони є мов розбурхане море. (Ісаї 57:20,21) Члени останка бачуть сі переходячі річи, але вони не потребують боятися а повинні радуватись, що вони є посторонні Єгові і що вони йдуть відважно і голосять величність Його діл, і співають в честь імені Його.

ПОТРЯСЕННЯ ВСІХ НАРОДІВ

²¹ Тепер пророк Єгова згадує про потрясіння всіх народів, і очевидно відноситься головно до „християнства”. Се потрясіння мусить взяти

місце в дні Господійм, у котрім тепер жнемо. Ми приступаємо до останнього потрясения. Пророк Господень каже: „Денгну всі народи — й прийде Той, що його бажають усі народи, й спонуко дом сей славою, говорити Господь сил небесних.” (Аггея 2:7) Зараз по війні, по 1918 р., народи зачались усідати і старались завести мир. Вони навіть зійшлись разом, щоб загоїти смертельну рану одної голови звіра, котрий вийшов із моря. (Одкриття 13:3) Вони зібрались разом і формували ріжні мирові наради і плянні, щоб зміцнити себе фінансово; вони робили розружні договори, і тепер чують себе безпечними і приближаються до дня, коли вони будуть кричати: „Мир і безпека.” Але той загальний світовий мир ще не прийшов до своєго вершка; і коли він прийде і буде оголошений, тоді нагло знищення прийде на них. — 1 Солунян 5:3.

²² Здається, що се є ясно зазначено, що Господь не позволить народам установити свій власний мир і безпеку і полагодити свої трудності. Потрясения фінансового і політичного елементу збільшується кожного дня, і по цілім світі. В часі писання сих слів правителі знаходяться в страсі і в замішенню, і незадоволення між народами зростає. Потрясения народів, що становлять диявольську організацію на землі, продовжується і буде продовжатися аж до цілковитого знищення. Всі річі зроблені Сатаною, і все що є під його контролею, мусить бути знищено. Відносячися до того самого потрясения, апостол писав: „Се ж „ще раз” показує переміну потрясения, яко створеного, щоб пробувало нерухоме.” (Жидів 12:27) Із сих слів можна бачити, що ніщо не зможе встояти в сім часі трясения лише ті, що є під покровою Всевишнього і котрі перебувають під тінею Його охорони. Се додає заохочення останку тепер на землі.

²³ Дня і години цілковитого упадку ніхто не знає. Але після слів Господа, то се вже не буде тривати довгий час. Коли Божий вірний останок дасть свідоцтво припоручене йому і коли ся робота скінчиться, тоді без сумніву прийде останнє потрясение і цілковите знищення. Останок мусить відкинути страх на бік і мусить одважно і радісно виконувати Божі прикази, і сю роботу він виконує в очах ворогів і серед всякої опозиції. Здається, що можна розумно заключити, що коли вони будуть окруженні сатанською організацією, тоді останна боротьба настane. Коли усі часті дияволської організації зберуться разом, щоб воювати Божих помазаників, тоді обітниця є, що останок не буде віднятий від Божої організації. Бо тоді Господь вийде воювати; і коли Він буде воювати, та все, що противиться ме Йому, упаде. (Захарій 14:1-3) Сі

і інші тексти показують, що кляса храму не може бути стрясена.

²⁴ Божий храм не буде порушений ані не буде знищений так як була Соломонова свята. Останок становить ту частину храму на землі, і тому сі річи, що не можуть бути стрясени, остануться. Се є дальший доказ, що храм останеться на славу імені Бога Єгови. Сей доказ є дальнє попертий словами Господа сил небесних. Сей факт, що Єгова говорить про себе яко „Господь сил”, показує, що той час, сповнення дому славою відноситься до часу війни або битви, і тому Єгова говорить про себе як „Бог бою”, котрий йде побіджати і дає побіду своїм людям.

²⁵ Хто може тепер вивідати себе і рішати, що він належить до останка Божого, той не потребує боятися, а повинен радуватися. Многі із них є тепер кидані у вязниці, тому що вони дають вірно свідоцтво про ім'я Єгови. Декотрі із них мусять платити кару грішми і се вони платять, щоби бути знов вільними. Хотя се правда, що всі гроші належать до Господа, то однак се можна більше вподобатись Господу стояти твердо і піти до вязниці, радше чим платити кару грішми. Всякий, що йде голосити евангелію царства Божого через розношування вістки в формі друку, робить се з послуження до Божого приказу і тому він не переступає жадного права, если то право властиво і справедливо зроблене.

²⁶ Сатанський знаряд, духовенство і їх союзники, часто арештують сих вірних і кидають їх до вязниці на тій піdstаві, що вони переступають недільний закон, несучи евангелію царства для людей. Духовенство мусить знати, що вони роблять зло. В Америці неділя була все днем призначеним на проповідування Слова Божого. Ті, що тепер є заняті проповідуванням евангелій в неділю, через розношування книжок, які містять вість царства для людей, сі роблять добро многим а шкодять ні кому.

²⁷ Духовенство не бажає бачити ім'я Єгови чистим від усіх закидів в неділю. Їх власний самолюбний напрям доказує се. Їх дійсна ціль є, щоби не допустити до людей правди. Так і Самарійці старались перешкодити будувати храм. Їх копія, а головно ті, що були освячені правдою і сталися лукавими, стараються тепер перешкодити останку виконувати роботу відносно відбудованням храму. Нехай же ніхто не страждається тим, що ті робітники беззаконня роблять, або того, що вони можуть зробити. Будьте відважні; не бійтесь і йдіть вперед, „Бо я є з вами, говорити Господь сил”. Нехай ніхто з останка тепер не мириться з ворожою організацією і нечай не перестає проповідувати евангелію, щоб вічна від переслідування сатанської організації Господь познайде на сю опозицію для якоїсь доброї цілі. Нам можливо тепер не

є ясно чому Він позволяє на се, але сей факт, що Він не стримує переслідувачі руки ворога, є достаточним доказом, що Він має добру ціль в сім. Можливо, що Божа ціль є позволити ворогові засудити себе своїми власними поступками через переслідування тих, котрих всі знають, що вони чинять добро в ім'я Єгови.

²⁸ Божий народ воює тепер найбільшу битву, як яка коли провадилася на землі, і тепер він повинен бути одважний і відчертити ворога від своїх воріт. Ніхто не повинен бути строгий, або нечесний або поводитися не властиво з опозицією, тому що сим чином ніхто не приподобається Господу, а збільшить тягар тих, що вже є обтяжени. Коли хтось перескаржає і противиться роботі, тоді тихо але рішучо і відважно менше більше сказати йому:

²⁹ Я не роблю жадної шкоди нікому, але я роблю добро для всіх тих, що бажають слухати мене. Я не є занятий гандлем задля грошової користі, і для того я не переступаю жадного закону. Я добровільно проповідую євангелію Божого царства, тому що Бог приказав се робити для слави Його імені і для добра людей. Якщо ти перескаржаєш моїй роботі, то ти мусиш відповісти, та не перед мною, а перед Богом Єговою. Його царство тепер прийшло. Велика криза тепер приходить, і се Його воля і приказ, щоби розказувати людям о сім, і ніхто немає перескаржати сій роботі, а хто перескаржує, той буде відвічальний перед Богом.

³⁰ Чинячи се, ви будете свідками для імені Бога Єгови безріжниці які будуть наслідки. Нехай же останок вповає на Господа сил; бо є Він більший чим всі, що можуть бути проти нас.

БАЖАННЯ ВСІХ НАРОДІВ

³¹ Дальше пророк заявив, що по потрясенню всіх народів, „прийде Той, що його бажають всі народи”. В ріжких перекладах знаходяться відмінні думки щодо сього тексту в Аггея 2:7. В декотрих перекладах сей текст звучить як слідує: „Дорогоцінна річ всіх народів прийде.” (А. П. В.) „Бажана річ усіх народів тоді прийде.” (Анг. П. В.) Сей переклад сього тексту залидови чи може бути властивий задля понизшення поданих причин.

³² Ще інший переклад сього тексту є: „І радість всіх народів прийде.” (Рот.) Сей переклад і переклад нашої звичайної Біблії здається є найлучші. „Дорогоцінна річ всіх народів” або „бажана річ всіх народів” не виражує властивої думки, тому що всі дорогоцінні і бажані річі всіх народів, зібрани разом, не можуть наповнити дому Господнього славою, як сей текст дальше указує. Бо лише Той, що прийде, наповнить дім Господень славою. Всі народи будуть так сильно потрясенні в Армагедоні, що вони будуть цілковито знищені, і тому вони не можуть дати нічого бажаного для дому Госпо-

днього. Окрім цього, згадана слава тут здається зачіється перед останнім потрясінням в Армагедоні. Ані слово „народи”, не можна сказати, що воно відноситься до проводарів людських, тому що їх бажання є крайно самолюбні. Отже народи тут згадані ясно відноситься до людей по всій землі.

³³ До якого місця то „бажання всіх народів” прийде? Сей і інші тексти показують, що воно прийде до храму. Переклад Лісара попирає сю думку, коли він каже: „прийде сюди”. Се дальніше можна поперте перекладом Ротердамовим, котрий звучить так: „І радість всіх народів прийде в” храм. Господь Ісус Христос, скінчivши роботу приготовання дороги перед Єговою, негайно за сим прийшов у свій храм в 1918. році.. Около чотири роки перед тим часом потрясіння народів зачалось; і дальнє поступає. Ісус Христос є тим „післанцем завіту, що Його бажаєте”, тому що Він є представителем Бога. Він є „насінням обличиці” і є бажанням всіх народів і людей, хотій вони ще не знають Його. Про нього є написано: „В насінню твоїм благословляться всі народи землі.” — 1 Мойсея 22:18.

³⁴ Миро-люблячі люди на землі дійсно бажають приходу правдивого Мессії і Визволителя; але вони не могли покищо зрозуміти Його, задля осліпляючого впливу Сатани. Організація Сатани котра є під Його власним наглядом, тримала їх в незнанні Того, кого вони вдійсності бажали пізнати. Се можна доказати словами апостола Павла: „Бо дожидання творива дождає одкриття синів Божих.” (Рим. 8:19) Без сумніву нині є міліони людей між усіма народами, котрі радісно виталив великого Месію, якщо вони знали Його місію. Ще з початком історії чоловіка Бог велів написати пророцтво: „До Шілога будуть зібрані всі народи.” (1 Мойсея 49:10 Анг. переклад) В Слові Божім є запевнено, що Бог укаже свою ласку цілому світу, коли прийде Шілог і коли скінчиться будовання храму. Що сі благословенство прийдуть аж по викінченню храму, то се також показано словами пророка: „Веселітесь, народи, з його народом! Він бо помстить кров рабів своїх, відомстить ворогам своїм, а землі своїй, народові свому, простіть.” — 5 Мойсея 32:43.

³⁵ Царство Христове сповнить щирі бажання людські і принесе дорогоцінні річі такі як життя, свободу і щастя. Однак радість всіх народів є Христос, і бажання сіх народів є, щоб Він прийшов. Тенер народи по всій землі стогнуть і бажають висвободження, яке прийде через Христа, хотій вони не знають ані не розуміють знаряду їх визволення. Великим бажанням послідувателів Христа було, щоб Він прийшов, і Він прийшов до свого храму в 1918 р. і тепер Він буде клясу храму. Нім люди можуть розуміти і бути благословенні, то оста-

ночі первине мусить йти і проповідувати правду яко свідомство всім народам. Останок мусить пояснити людям, що Христос прийшов до свого храму, і що Він є Той, кого вони бажали. Сі всі речі або благословенства дасть людям Христос. Про се люди мусуть бути повідомлені.

(Продовження в слідуючім числі)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

1. Яка лекція є в тім, що Єгова в багатьох пророцтвах зааночує день, місяць і рік?
- 2,3. Кому Господь посыпав істів через Аггею? Коли? Поясні значення цього.
- 4,5. Ворігнай Зоробабеля храм із Соломоновим, щодо положення храму, і щодо його слави. Що кожний із них храмів представляє? Яка важна лекція в цих фактах міститься?
- 6,7. Поясні ціль пророчства Аггея верши 3.
- 8,9. На якій підставі Єгова вибирає тих, котрих Він уживає для своєї роботи? Як Він скріплює їх, щоб виконати свою ціль?

- 10,11. Відслід Римлян 4:20, та що треба робити, щоби мати призначення Єгови?
- 12-14. Докажи, що постійне заохочення Вартової Башти до активної служби було на підставі писання, і тому була властиве.
- 15-17. Яка є позиція і робота Товариства Вартової Башти? Як сповінюють ся слова Єгови: „Я є з вами”? Як слова Захарії 4:6 сповіщались на останку в цім часі?
- 18-20. Коли і як слова Аггея 2:6 і Жидів 12:27 сповіщалися? Яке запевнення Єгова дав своїм людям?
- 21-24. Опини як і коли слова Аггея 2:7 сповіщалися? Який є привілей і повинність останку в цім часі? Поясни що значить: Що першомове буде перевернути?
- 25-27. Опини чому Самарійці противились Зоробабелю у відбудовуванню храму. Відносно цього, як пророчство Аггея 2:4 специфічно відноситься до теперішнього часу?
- 28-30. Як треба властиво поступати серед опозиції?
- 31-34. Що є „бажання народів”, про котре згадує пророк в 7 вершнику?
- 35-37. До якої міри і як то „бажання” прийшло для останка?

Тексти на Освідчення

Середа 3. червня, 1931

«Скажи всікому итацтву піднебесному ... сходіться і прибузаїте, віodusю прибуваите на мою жертву, що вам наготову, на великий пир горах Ізраїлевих, і юже мясо ѹ пийте кров.» — Езекіїла 39:17.

ОСТАНОК, буличи запрошений зібратись разом на сей пир, мусить мати віру в Бога і Його заміри, і мусить зібратись на подю битви, віроючи, що Єгова побідить і Його ім'я буде оправдане. Отже останок буде бачити битву, і се буде інразник для тих, що стоять по стороні Господа. Птахи (останок) в повідомлені о тім, що мас не заборон настati, і зібралися разом в свідками той боротьби. І всі птахи в подібнім случаю, останок сидить в безпечно місці і співає. Коли спорючі собі сили зачнуть боротьбу, ті птахи зачнуть співати в честь Бога Єгови. — Світло II, 173.

Середа 10. червня, 1931

«Хрань мене, Боже, бо я спасаю на тебе.» — Пс. 16:1.

В ПЕРШІЙ мірі сі слова не можна до нікого пристосувати лише до Ісуса Христа. Він був занятий в праці свого Отця і був оточений ворогами і бачив, що смерть чекала на Його, але Він вівся на Єгову, і вірив, що Він перепровадить Його через усі труднощі і дасть Йому цілковиту побіду. Потім крик о поміч не можна пояснити, що Він просив о хорону від переслідувань або від смерті, тому що ся Ісаємка показує, що цілковита охорона буде аж поза людським життям і поїнравиці Бога Єгови. Довіре яке показав Ісус таке саме, яке покажить останок, котрий тепер бачить, що він мусить стрінути смерть, але його віра в Єгову є цілковита, і він бачить, що у своєму часі він побідить через Ісуса Христа у воскресенню. — В. Б. 4/15/30.

Середа 17. червня, 1931

«І мають над собою царя, ангела безодні.» — Одкр. 9:11.

НИХТО лише Ісус дістав ключі до безодні. При Його смерті Він пішов в безодні, але Бог вивів Його з підземля, і отримавши побіду над смертю, Йому одному були довірені ключі від безодні. (Пс. 16:10; Діян. 3:15) Написано кажуть, що Ісус отворив безодні при кінці тисяч років і випустив Сатану на короткий час; і се Ісус отворив безодні для сплячих святих, щоб вони вийшли в назначенні часі. Коли Ісус був на землі, тоді Він, і ніхто інший, отримав владу над безоднію. Написано говорять про Ісуса як Царя і начальника і Голову над вибраними Божими, і членами Його зорганізовані як громада, котра поступає під кермою їх головного начальника. — Світло I, 142,145.

Середа 24. червня, 1931

«Звершувати же (віло) аж до дня Ісуса Христа.» — Філіппія 1:6.

„ДЕНЬ Христів” після писання не відноситься до того самого часу що „день Єгови”. В 1914 році Єгова посадив свого Сина на Його престолі і післав Його якого свого представителя царювати і викинути Сатану ворога, і тому та дата зазначує „день Єгови”. „День Христів” очевидно значить час у котрім всі помазані члени Христіа будуть відрізені від інших і будуть признані і привидені в храмі і там будуть помазані. Воскресенням спілтих взяло місце (ми віримо) в 1918 р., і від тоді настулив іспит і суд тих, що є на землі; для того день Ісуса Христа не мог настati аж до 1918 року, і можна сказати, що той день скінчився тоді коли всі члени тіла Його будуть вибрані і цілковито відічлені від усіх інших народжених з духа і будуть приведені в храм. — В. Б. 9/15/30.